

<div><div>دوشنبه</div><div>۹ مهر ۱۴۰۳</div></div>	
سال بیست‌ویکم • شماره ۴۹۳۶	

- گزارش خبری**

لیدا زیر آوار بی‌اعتمادی

زندگی لیدا همیشه خدا سخت بود. هیچ‌وقت کسی به او ساده نگرفته بود، برای همین عادت کرده بود همه چیز سخت و غیرممکن باشد. خودش می‌گوید: اصلا وقتی چیزیز برای زندگی من مسیر درست را می‌رفت، استرس می‌گرفتم و وقتی به نتیجه نمی‌رسید خیالم راحت می‌شد که خب همه چیز طبق روال همیشه پر از بدبختی است. پر از بدبختی و غیرممکن و من دیگر بخشی از بدبختی هستم و خواهم ماند.

لیدا در زندان به دنیا آمد و بعد از آن به مراکز نگهداری سپرده شد. پدرش وقتی مادر زندان بود، در تصادف مرده بود و مادرش هم به دلیل سرقت زندانی بود. از زندان هم که بیرون آمد، هیچ‌وقت سراغ لیدا را نگرفت. او ماند و تنهایی‌های بی‌امان. بعد از مدتی که بزرگ‌تر شد، فهمید مفهوم خانواده در زندگی او جایی ندارد. یاد گرفت باید جمعی زندگی کند و از اینکه جایی برای زندگی دارد، شاکر باشد. لیدا می‌گوید در تمام زندگی‌اش روزی زنده کرده باشد می‌توان بهتر هم زندگی کرد. هرچه دیگران تصمیم می‌گرفتند، اجرا می‌کرد. عموما هم چیزی خوب پیش نمی‌رفت؛ چون لیدا تصمیم گرفت رباتی باشد و دستورات دیگران را خالی از هر احساسی اجرا کند. کمتر می‌خندد، مثل تمام ۲۱ سالی که زندگی کرده، الان هم کمتر می‌خندد. ناخن‌هایش را در خفا می‌جود؛ می‌شود قرمزی سر انگشت‌هایش را دید و فهمید که در تنهایی با چه ششمی ناخن‌هایش را به دندان می‌کشد. خیلی تلاش کرد که از طریق خاله‌ای که داشت، مادرش را پیدا کند، تا آخر مددکاران و خیرین به او حقیقت را گفتند که مادرش پنج سال قبل بر اثر سوء‌مصرف مواد مخدر سگته قلبی کرده و درجا از دست رفته است. لیدا می‌گوید: وقتی خَتر زنگ می‌مزد و می‌گفت همین روزها مامانست رو می‌بینی، می‌گفتم اصلا منطقی نیست که همه چیز عادی پیش بره. عادی هم پیش نرفت… یعنی کسی دیگه حرفی نزد و چند ماه پیش بهم گفتن مامانست مرده، یعنی من حتی همان موقع حق دوستن این را نداشتم. خب شاید هم این‌طور بهتر بود.

بعد از خروج از مرکز خیریه، لیدا برای زندگی انفرادی آمادگی چندانی نداشت. او همیشه زندگی جمعی را تجربه کرده بود و حالا باید خانه‌ای اجاره می‌کرد و با پولی اندک، وسایلی می‌خرید. او هرگز در موقعیتی قرار نگرفته بود که بتواند درست را از غلط تشخیص دهد. به آدم‌ها اعتماد می‌کرد و گاهی هم آنجایی که نباید از آنها فاصله می‌گرفت. او توانست به واسطه دیپلم گرافیک در یک مؤسسه کوچک برای ساخت تیزر استخدام شود. اما اینجا هم مثل همه زندگی او هیچ چیز سرر جای خودش نبود. لیدا کمی بعد از سمت یکی از همکارانش مورد توجه قرار می‌گیرد و برای دختری که کمترین اطلاع را از حضور در جامعه و ارتباط با جنس مخالف داشته و کمترین محبت را دیده، اتفاق بزرگی است. لیدا چیزهایی را تجربه می‌کند که هرگز تجربه نکرده بود. او می‌گوید: من پارک می‌رفتم، کسی برایم هدیه می‌خرید، کسی بود که سرم را نوازش می‌کرد و همه این چیزها با اینکه دروغ بود اما تجربه ناب و منحصربه‌فردی بود… در راستش همه لحظات فکرش را می‌کردم که یک جای کار می‌لنگد که من در چنین فضای رمانتیکی غرق در حس عشق و خوشبختی هستم، اما گفتم به خودم اجازه بدهم که بی‌محابا لذت ببرم. من فکر کردم کسی هست که دوستم دارد و مددکاران ادای آن را خوب درمی‌آورد و برای همین تنی‌ت‌دام و صیغه‌اش شدم.

لیدا شش ماه صیغه همکارش می‌شود و در خانه‌ای که خودش اجاره کرده بود با او زندگی می‌کند. تا اینکه یک روز دختری به محل کارش می‌آیند و لیدا را تا مرز جنون تنک می‌زند و مشخص می‌شود همسر عقدی شوهر لیداست. لیدا می‌گوید: از من فرصت خواسته بود که با خانواده‌اش صحبت کند و من باور کرده بودم. بعد هم گفتند وسایلم را از شرکت جمع کنی و اخراج شدم. نه خودم و نه هیچ‌کس دیگر نمی‌دانست که من یک‌ماه حامله‌ام و آن مرد هم هیچ‌وقت سراغم را نگرفت و از طریق همکارانم فهمیدم که به آنها گفته دلش برایم سوخته بود…

دختر لیدا یک سال و نیمه است. حالا کسی هست که لیدا را واقعا دوست دارد و در این شکی نیست. حالا کسی هست که به لیدا امید ادامه می‌دهد؛ هرچند هنوز شناسنامه ندارد و مددکاران در تلاش هستند برای دختر کوچک او شناسنامه بگیرند. اما او حالا برای هزینه‌های زندگی به‌شدت تحت فشار است و اینجا همان جایی است که لیدا فکر می‌کند عادی است؛ چون خوشبختی برای او وجود ندارد. لیدا در یک مرکز ساخت انیمیشن کار می‌کند و به صورت پاره‌وقت هم در یک مطب منشی‌گری می‌کند. سعی کرده گذشته را فراموش کند و مادری است بسیار لایق. او حالا ۵۰ میلیون نیاز دارد تا بتواند خانه‌ای را که رهن کرده نگه دارد. ما در این مسیر همراه او شده‌ایم تا ثابت کنیم شادی‌های زندگی گاهی واقعی هستند و او می‌تواند به آدم‌ها اعتماد کند. در صورت تمایل مبالغ اهدایی خود را به شماره کارت ۰۹۴۳۴۲۰۹۴۴۲۱۲۲۱۵۰۴ بانک رسالت به نام شهزاد همتی پل‌سنگی واریز کنید.

جناب آقای مهدی احمدی

به استناد رای شماره بند ۱ ماده ۷ قانون مقررات انتظامی هیات علمی دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور مصوب ۶۴/۱۲/۲۶ و اصلاحیه مورخ ۸۴/۱/۲۸ اتهام انتصابی به جنابعالی مبنی بر غیبت غیر موجه را محرز تشخیص داده فلذاً بر اساس بند ۹ ماده ۸ قانون مارالذکر به مجازات «اخراج از دستگاه متبوع» (موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی) محکوم شده اید.

این رای قابل تجدید نظر می باشد و جنابعالی میتوانید درخواست تجدید نظر خود را حداکثر ظرف مدت ۶۰ روز از تاریخ ابلاغ رای، به دیوان عدالت اداری تسلیم نمایید. در غیر اینصورت به استناد ماده ۴ قانون فوق الذکر، این رای از تاریخ انقضاء مهلت مذکور لازم الاجرا خواهد بود.

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی ۵۶۰۵

نورا حسینی: تهران باید تا پایان سال گورستان جدیدی داشته باشد. مدیرعامل سازمان بهشت زهرا در جلسه محرمانه‌ای که با اعضای شورای شهر تهران داشته اعلام کرده ممکن است فضای باقی‌مانده برای دفن متوفی‌های تهرانی تا پایان سال هم پاسخ‌گوی نیاز تهرانی‌ها نباشد.

روز گذشته شورای شهر تهران لایحه محرمانه احداث آرامستان‌های جدید شهر تهران را در سالن شیبانی به عنوان اولین دستورجلسه صحن شورای شهر بررسی کرد. لایحه‌ای که در زمان بررسی هم به دست برخی از اعضای شورای شهر تهران نرسیده بود و از جزئیات آن اطلاع نداشتند. سه کمیسیون برنامه و بودجه، سلامت و خدمات شهری و عمران و حمل‌ونقل مسئولیت بررسی این لایحه را برعهده داشتند. لایحه محرمانه در جلسه بدون مستمع بررسی شد و کلیات آن به تصویب رسید؛ هرچند براساس آیین‌نامه‌های اداره صحن، مصوبات شورا باید در صحن شورا بررسی و رای‌گیری شود، اما روز گذشته در همان سالن شیبانی کلیات این لایحه مصوب شد و سه نقطه برای احداث آرامستان‌های جدید تهران پیشنهاد شد.

رئیس شورای شهر تهران مدعی بود دلیل محرمانگی این جلسه، مشکلاتی است که ممکن است در جریان خرید این زمین‌ها ایجاد شود؛ درحالی‌که زمین‌های انتخاب‌شده دولتی و یکی از زمین‌ها در اختیار اوقاف است.

مهدی چمران روز گذشته درباره بخش غیرعلنی جلسه شورای شهر به رسانه‌ها گفت که امروز یک ساعت از جلسه خود را به آرامستان‌های تهران اختصاص دادیم که به تصویب رسید تا مکان‌های انتخاب‌شده هرچه سریع‌تر مورد پیگیری قرار بگیرد تا کمبود بهشت زهرا جبران شود. او ادامه داد: فضای آرامستان مشخص شده و قرار بر این است که در اصلاحیه بودجه لحاظ شود. آرامستان‌ها در شرق، جنوب شرق و جنوب غرب پیش‌بینی شده و برای دو فضای دیگر باید بویست ترافیکی ارائه شود. بعد از تصویب این مصوبه اقدامات لازم انجام خواهد شد و به دلیل اینکه در حین خریداری بود، به صورت محرمانه بررسی شد.

ناصر امانی، عضو شورای شهر تهران، اما در گفت‌وگو با «شرق» جزئیات دقیق‌تری از کلیات تصویب‌شده لایحه آرامستان‌های جدید داد و گفت: لایحه جانمایی آرامستان‌های جدید تهران مدت‌ها از سوی شهرداری به شورای شهر ارسال شده بود که شورا با یک‌فوریت آن موافقت نکرد و در کمیسیون‌های سلامت و خدمات شهری، برنامه و بودجه و عمران حمل‌ونقل بررسی و روز گذشته هم به عنوان دستور اول صحن به صورت غیرعلنی بررسی شد که کلیات آن نیز به تصویب رسید.

او ادامه داد: سه نقطه برای احداث آرامستان جدید پیشنهاد شد؛ زیرا تعیین مکان آرامستان در وظایف شورای شهر و شهرداری نیست و من نمی‌توانستیم نقطه‌ای را قطعی کنیم و این سه نقطه به کمیسیون ماده ۵ پیشنهاد شد و شورای برنامه‌ریزی استانداری باید این مصوبه شورا را تأیید کند. به گفته امانی، آرامستان‌های جدید در مناطق جنوب، جنوب غرب و جنوب شرق است و یکی از زمین‌ها، زمینی ۳۰۰ هکتاری است که دولت واگذار کرده و دو نقطه دیگر هم باید تملک شود که یکی از آنها زمینی وقفی است و باید از اوقاف خریداری شود. امانی یادآوری کرد: وزارت راه و شهرسازی و وزارت جهاد کشاورزی باید زمین‌های مورد نیاز شهرها برای آرامستان‌ها را تأمین کنند، به همین دلیل تبصره‌ای در مصوبه آمد که شهرداری هزینه خرید این زمین‌ها را از دولت مطالبه کند.

امانی درباره اینکه گفته می‌شد بهشت زهرا فقط تا پایان سال فضای برای دفن دارد نیز گفت: مدیرعامل سازمان بهشت

زهرا وضعیت را نگران‌کننده‌تر از گذشته توصیف کردند و معتقد بودند زودتر دچار کمبود فضای دفن می‌شویم و باید زودتر مکان جدید تعیین‌تکلیف شود. اما شورا تأکید داشت آرامستان جدید باید بویست‌های ترافیکی، فرهنگی و اجتماعی‌اش تهیه شود.

احداث آرامستان‌های جدید ابعاد حقوقی و نظارتی دارد

نرجس سلیمانی، رئیس کمیسیون نظارت و حقوقی شورای شهر تهران، هم درباره تصمیم‌گیری شورای شهر در مورد آرامستان‌های جدید پایتخت به «شرق» گفت: درباره موضوع احداث آرامستان‌های جدید در وهله اول باید اذعان کنیم از آنجایی که کمیسیون نظارت و حقوقی حسب تشخیص ریاست شورا در میان سه کمیسیون اولیه که برای بررسی موضوع در قالب کمیسیون مشترک بناست عمل کند، نبوده و برداشت بنده با توجه به اینکه حتی یک‌فوریت لایحه ارسالی نیز در صحن در اول مردادماه رای نیاورده و با توجه به حجم مسائل در نوبت صحن و اینکه هنوز نتیجه بررسی به کمیسیون مشترک به صحن نیامده و به کمیسیون نظارت و حقوقی هم برای بررسی حقوقی ارسال نشده، باید منتظر جمع‌بندی نهایی موضوع باشیم. البته ظاهراً روز یکشنبه جلسه‌ای با عنایت به این موضوع بین کمیسیون‌های مشترک و تعدادی از اعضا در قالب هم‌اندیشی‌های مرسوم برگزار شده که بنده در آن حضور نداشتم و از چندوچون و محتوای جلسه هم بی‌اطلاع دقیق ندارم. با این حساب و با توجه به اینکه مسئله احداث و مکان‌یابی آرامستان‌های جدید ابعاد جدی حقوقی و نظارتی دارد، نکاتی چند در این باب را به محض دریافت نتیجه کمیسیون مشترک، پیگیری خواهم کرد.

زمین وقفی می‌تواند آرامستان شود؟

سلیمانی ادامه داد: زمین منتخب بایستی از جهات متعددی ممتاز باشد. منظور از ممتاز اینجا یعنی اینکه زمین سالم و بی‌عیب‌ونقصی از هر جهت باشد. به عنوان مثال زمین اگر طوبیت نامناسب

داشته باشد یا جریان ورودی فاضلاب به آن وجود داشته باشد برای این منظور معیوب است. یا از جهت دیگر مثلاً زمین نباید به شکلی باشد که قابل بیع و خریدوفروش نباشد. به عنوان مثال زمین اگر وقف باشد، حالا چه وقف خاص و چه وقف عام، با توجه به ماهیت وقف اصولاً دیگر از آنجایی که قابلیت تملک ندارد، نمی‌تواند و نباید به عنوان آرامستان و احیاناً گلزار شهدا بهره‌برداری شود. مثلاً در موضوع زمین‌های وقفی غیر از ماهیت وقف که خود محدودکننده جدی است، نیت واقف و وقف‌نامه هم دلالت جدی بر امکان ورود به استفاده دارد. مثلاً زمینی که وقف امور کشاورزی شده غیر از جهات قانونی از نظر ابعاد شرعی نیز نیازمند دریافت مجوزهای ویژه‌ای است. ممکن است کسی اشکال کند که مثلاً در شهری یا روستایی در زمین وقفی هم دفن انجام شده. بله، موارد بسیار محدودی وجود دارد که اساساً اشخاص خیر در گذشته بنابه دلایل شخصی و یا ضرورت اجتماعی بخشی از زمین‌های خود را وقف امور کفن‌ودفن و توابع آن، اعم از مراسم و غیره کرده باشند. اما این میزان مختصر است و برای یک ابرشهر خوشه‌های شکل مثل تهران قابل تعمیم نیست. حتی مثلاً در همین موضوع زمین‌های وقفی که با توجه به سابقه فعالیت‌های اجتماعی در کشور ما به وفور یافت می‌شوند، ابعاد دیگری نیز وجود دارد؛ مثلاً وجه عرفی موضوع. در عرف جامعه شهرنشین ایرانی سکونت موقت در فضای وقفی را نیز عده‌ای جایز نمی‌دانند و مگر بر ضرورت، فضای به‌ویژه مسکونی خود را در اماکن وقفی مستقر نمی‌کنند؛ هرچند درباب موارد تجاری عموماً عرف قواعد متفاوتی را به کار گرفته است. به همین منوال جنس آرامستان از نوع سکونت دائم است، یعنی متوفی عموماً برای همیشه در محل دفن باقی می‌ماند، مگر آن‌که وصیت کرده باشد در جای دیگری دفن شود و امکان آن نیز موجود نباشد و به طور موقت به امانت سپرده شود. به همین دلیل جامعه مؤمن که بخش اعظم شهروندان را تشکیل می‌دهد، اقبالی نسبت به دفن نزدیکان خود در زمینی که قابلیت خرید ندارد و تملک نمی‌شود، ندارد. در عمل اگر فردی به طور مثال، در زمینی که قابل تملک نیست دفن شود و اگر میانگین مدت تجدید قبر را یک دوره ۴۰ساله به صورت حداقلی در نظر بگیریم، برای خانواده متوفی در صورت استفاده از زمین وقفی یک دین جاری ۴۰ساله برقرار می‌شود.

حالا مجموعه‌هایی باید ایجاد شود که بتوانند در طول زمان به‌دای که برای یک نفر که ۵ دینا رفته است را تعیین‌تکلیف کند. از این دست موارد و مسائل برای جمع‌تندی در مورد آرامستان وجود دارد و احتمالاً در مواردی زمین‌های مورد نظر باید به تأیید حاکم شرع و در مورد تهران با کسب نظر از نماینده ولی‌فقیه یا حتی شاید بهتر باشد توسط خود ایشان تعیین‌تکلیف شود. به گفته رئیس کمیسیون نظارت شورای شهر تهران نرنگه باریک‌تر از مو انبجاست که بعد از ارجاع موضوع به کمیسیون نظارت حقوقی به دقت بررسی شود. البته همخوانی محل با طرح تفصیلی و بویست‌های مرسوم و معمول از جنبه‌های ترافیکی و مصرف انرژی را نباید از نظر دور داشت.

جابه‌جایی ردیف‌های بودجه بدون اجازه شورا

روز گذشته در بخش علنی شورای شهر تهران خزانه‌دار شورای شهر تهران گزارش حساب درآمد و هزینه شهرداری تهران در سال جاری تا مردادماه سال ۱۴۰۳ را در جلسه صحن شورا قرائت کرد.

حبیب کاشانی، خزانه‌دار ششورا، در جریان قرائت این گزارش ضمن تأکید بر اینکه شهرداری تهران موظف است تا عملکرد خود را تا پانزدهمین روز ماه بعد ارائه دهد، گفت: در ماده‌واحد مصوبه بودجه ۱۴۰۳ شهرداری تهران مبلغ ۱۵۰هزارو ۹۵۰ میلیارد تومان به‌عنوان بودجه امسال در سه بخش درآمد‌ها به میزان ۱۱۹هزارو ۶۴۶ میلیارد تومان، منابع حاصل از واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای به میزان ۱۶هزارو ۵۱۶ میلیارد تومان و منابع حاصل از واگذاری مالی به میزان ۱۴هزارو ۷۸۰ میلیارد تومان بوده است. مستند به گزارش آمار عملکرد اعلامی نقد و غیرنقد پنج‌ماهه منتهی به مردادماه امسال شهرداری تهران مجموع منابع نقدی و غیرنقدی رقمی بالغ بر ۲۷هزارو ۲۰۸ میلیارد تومان بوده که نسبت وصولی به کل بودجه مصوب حدود ۳۱٫۲۷ درصد انحراف شده است. ۴۳هزارو ۲۴۴ میلیارد تومان عملکرد نقد و بیش از سه هزار میلیارد تومان عملکرد غیرنقد است. در فصل اول درآمد‌ها باید در پنج‌ماهه امسال ۵۰ هزار میلیارد تومان وصول می‌شد که تنها ۳۵ هزار میلیارد تومان وصول شده و معادل ۷۰ درصد است.

کاشانی در تشریح فصل دوم درآمد‌های حاصل از واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای اعلام کرد: در پنج‌ماهه باید مبلغی به میزان هفت‌هزارو ۱۳ میلیارد وصول می‌شد که رقمی بالغ بر هفت‌هزارو ۱۵۹ میلیارد وصول شده و معادل ۱۰۲٫۷ درصد است و علت افزایش آن سود ناشی از فروش اموال غیرمنقول و دارایی‌های ثابت بوده است. در فصل سوم و منابع مختص به واگذاری دارایی‌های مالی که باید

جزئیات صحن شورای شهر تهران که به صورت غیرعلنی و علنی برگزار شد

آدرس گورستان جدید پایتخت محرمانه شد

در پنج‌ماهه نخست امسال وصولی آن به رقمی بالغ بر شش‌هزارو ۲۷۹ میلیارد تومان می‌رسید اما حدود مبلغ چهارهزارو ۸۰۹ میلیارد تومان محقق شده که معادل ۷۶ درصد است. خزانه‌دار شورا همچنین گفت: باید رقمی بالغ بر ۶۴هزارو ۱۰۲ میلیارد تومان به مرحله وصول می‌رسید که تاکنون به رقم حدود ۴۷ میلیارد تومان دست پیدا کرده که از این میزان حدود ۷۳٫۶۵ درصد تحقق بوده‌ج در پنج‌ماهه سال جاری را به خود اختصاص داده است.

او با اعلام اینکه چهارهزارو ۴۰۰ میلیارد تومان از درآمد‌های تیر و مرداد کسر شده است، یادآور شد: با توجه به اینکه عمده ساخت‌وسازها در تابستان اتفاق می‌افتد، تأمل‌برانگیز است که در تیر و مرداد که باید بیشترین درآمد را داشته باشیم، در مرداد چهار هزار میلیارد تومان درآمد کمتری داشته‌ایم. در عوارض ارزش‌افزوده باید ۹هزارو ۲۰۰ میلیارد تومان در سال وصول شود اما در پنج‌ماهه ۴۰۹ میلیارد تومان وصول شده که سه‌هزارو ۸۰۰ میلیارد تومان از رقم مصوب پنج‌ماهه عقب هستیم.

او با بیان عقب‌ماندگی ۶۰۰میلیاردی در درآمد‌های حاصل از طرح‌های ترافیکی اضافه کرد: ۱۵هزارو ۸۲۴ میلیارد تومان در سه کد عقب هستیم و این کدها محقق نشده است. در لکه‌گیری و ترمیم حفاری مردمی اختلاف فاحشی وجود دارد و قرار بود در پنج‌ماهه ابتدایی این‌سال صد میلیارد تومان حاصل شود که بیش از ۲۰ میلیارد تومان وصول شده است. در تیرماه ۶۸ میلیارد تومان وصول شده اما در مردادماه رقم ۲۵ میلیارد تومان اعلام شده است. این عضو شورا در انتقادی گفت: اگر اعداد در برخی موارد از سوی شهرداری نقض می‌شود، چطور می‌توان اعتماد کرد که ارقام اعلامی درست و بر ریل قانون باشد؟

کاشانی با بیان اینکه درآمد حاصل از تبلیغات محیطی ۳۰۰ میلیارد تومان بوده و نمی‌دانیم در سازمان زیباسازی چه اتفاقی می‌افتد، چراکه عقب‌ماندگی ۳۰۰درصدی را از بودجه مصوب شاهد هستیم، تصریح کرد: بد است که پنج ماه از سال گذرد و ما در برخی کدهای درآمدی شاهد درآمد صفر هستیم.

او با اعلام اینکه سود ناشی از سهم شهرداری در سرمایه‌گذاری ۴۰۰ میلیارد تومان بوده که هزار میلیارد تومان عقب هستیم، گفت: در جدول ایتیه‌های افزایشی شورا مبلغ عوارض را افزایش داد و فعالیت‌ها مطلوب بوده و قرار بود درآمد ناشی از آن در سال به ۳۰۵ هزار میلیارد تومان برسد که در پنج‌ماهه بیش از ۱۲ هزار میلیارد تومان محقق و ۱۴ هزار میلیارد تومان تاکنون محقق شده است. کاشانی با بیان اینکه در بارگذاری املاک نیز درآمد‌ها از رقم مصوب بیشتر بوده است، یادآور شد: در وصول مطالبات و چک‌ها و دریافتی قرار بود ۳۰۰ میلیارد تومان وصول شود که هزارو ۷۰۰ میلیارد تومان وصول شده است. او ادامه داد: در بخش هزینه‌ها در بخش نقدی اعتبار ابلاغی در بخش هزینه‌های، تملک دارایی مالی و سرمایه‌ای ۱۱۲هزارو ۸۷۳ میلیارد تومان ابلاغ شده اما با تخصیص اعتبار ۴۳هزارو ۶۱۶ میلیارد تومان و عملکرد ۱۵هزارو ۴۹۵ میلیارد تومان درصد جذب در مقایسه با تخصیص اعتبار، ۳۵ درصد است. کاشانی اعلام کرد: در عملکرد پنج‌ماهه منتهی به مردادماه سال ۱۴۰۳ در مجموع وصول نقد و غیرنقد مبلغ ۴۷هزارو ۲۰۸ میلیارد تومان بوده که مبلغ ۱۷هزارو ۱۱۲ میلیارد تومان آن معادل ۳۶ درصد پایدار و ۳۰ هزار میلیارد تومان آن معادل ۶۳ درصد ناپایدار است. در مجموع در وصول نقد و غیرنقد ۱۶هزارو ۸۹۳ میلیارد تومان عقب هستیم. خزانه‌دار شورای شهر تهران با تأکید بر اینکه درآمد‌های ناشی از توسعه شهر باید در پنج ماه ابتدایی ۲۸هزارو ۶۰۰ میلیارد تومان بود اما ۱۶هزارو ۹۷۰ میلیارد تومان وصول شده است، یادآور شد: ۱۱هزارو ۶۲۹ میلیارد تومان کمتر از برنامه مصوب پنج‌ماهه سال ۱۴۰۳ وصول شده است.

جعفر تشکری‌هاشمی، عضو کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر تهران، هم پس از استماع گزارش حساب درآمد و هزینه‌های مردادماه سال ۱۴۰۳، درباره جابه‌جایی ردیف‌های بودجه شهرداری بدون اذن شورای شهر انتقاد کرد. او با بیان اینکه برخی از ردیف‌ها گرچه جنبه درآمدی دارند اما مسئله اصلی ما نیستند، گفت: در گذشته طرحی به نام I.E.Z برای کنترل محدوده آلودگی هوا هوا وجود داشت و امروز که شاهد روزهای تلخ آلودگی هوا هستیم، می‌بینیم که عملکرد در این حوزه صفر است، به معنای آنکه این طرح به مرحله اجرا درنیامده و اهمتامی در این زمینه وجود ندارد. براساس این مسئولان شهرداری باید در این زمینه توضیح دهند. تشکری‌هاشمی با اشاره به درآمد‌هایی که از سامانه شهزاد کسب می‌شود، گفت: گزارش‌های متعددی مبنی بر نابسامانی و اختلال مالی در سامانه شهزاد دریافت شده است و بارها شاهد شکایات از سامانه شهزاد هستیم. همه دست‌اندرکاران در جریان این نابسامانی مالی هستند که می‌تواند مشکلات مادی جدی را ایجاد کند. برای مثال شهروندان می‌گویند کارت خود را شارژ کرده‌اند اما وقتی به ایستگاه مترو مراجعه می‌کنند، با اخطار نبود امکان استفاده از آن مواجه می‌شوند. رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر تهران درباره برخی از درآمد‌هایی که شهرداری تهران از آنها محروم شده است، گفت: مطابق با قانون اخذ درآمدهای جرائم رانندگی، ۶۰ درصد از مبالغه جرائم باید به شهرداری تهران پرداخت شود اما به سبب آنکه پلیس به گزارش‌ها اشکالاتی وارد کرده و شهرداری جواب آنها را نداده است، قریب به هفت سال است که صدها هزاران میلیارد تومان که می‌توانست در اختیار شهر باشد، از شهرداری دریغ شده است.

- نگاه**

۳ تا ۵ کم‌شنوایی در هر ۱۰۰۰ تولد

ایستاد رئیس اداره سلامت گوش و شنوایی وزارت بهداشت درباره وضعیت ناشنوایی و کم‌شنوایی در کشور و اهمیت غربالگری آن توضیح داد و در عین حال ضمن اعلام کاشت رایگان حلزون شنوایی برای کودکان زیر هفت سال، بر لزوم افزایش سهم بیمه‌ها در پوشش هزینه‌های سمعک تأکید کرد.

دکتر سعید محمودیان با بیان اینکه ناشنوایی معلولیت پنهان است عنوان کرد: متأسفانه بررسی‌ها بیانگر این است که مردم به کم‌شنوایی و ناشنوایی کمتر توجه می‌کنند؛ به نحوی که حدود ۸۰ درصد از نیازهای مربوط به مراقبت شنوایی در سطح جهان نادیده گرفته می‌شود یا کمتر در کانون توجه قرار می‌گیرد. کم‌توجهی و نادیده‌گرفتن نیازهای مربوط به مراقبت شنوایی ریشه در فقر سواد سلامت مردم دارد و این موضوع در ایران نیز وجود دارد. محمودیان با اشاره به باورها و درک نادرست از کم‌شنوایی و ناشنوایی توضیح داد: درک و باورهای نادرست و همچنین نگرش‌های جامعه نسبت به ناشنوایی و کم‌شنوایی سبب می‌شود به افراد کم‌شنوئا یا ناشنوا انگ بزنند. چنین شرایطی سبب می‌شود فرد مبتلا به کم‌شنوایی، کم‌شنوایی خود را پنهان کند. درک، باورها و نگرش نادرست جامعه درباره کم‌شنوایی و ناشنوایی یک معضل اجتماعی است که ریشه در سطح سواد و سواد نادرست مردم دارد. محمودیان با بیان اینکه معضل اجتماعی درک و باورهای نادرست درباره ناشنوایی سبب شده رسیدگی به ناشنوایی چندان در شرایط مساعدی نباشد، خاطرنشان کرد: بسیاری از افرادی که مبتلا به کم‌شنوایی هستند، از توانایی بالایی برخوردارند؛ اگر مشکل کم‌شنوایی این افراد در زمان مناسب شناسایی شود، به‌طور قطع می‌تواند اثرگذار باشد. رئیس اداره سلامت گوش و شنوایی وزارت بهداشت درباره کم‌شنوایی و ناشنوایی «مادرزادی» و «کتابسی» اظهار کرد: علاوه بر موارد ارتیکسی و مادرزادی عوامل دیگر مانند «بیماری‌ها»، «تأثیر سرحک، سرخچه و سندروم تورچ»، «زایمان سخت» و «تافتاقات دوران بارداری» نیز به میزان ۴۵ تا ۴۵ درصد بر ابتلای موالید به کم‌شنوایی اثرگذار هستند. نوزادانی که در بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان نگهداری می‌شوند، باید غربالگری شوند؛ چراکه احتمال شیوع کم‌شنوایی در این شرایط به دلیل مسائلی مانند «وزن کم در هنگام تولد» افزایش می‌یابد. کودکانی که با وزن کم به دنیا می‌آیند، به‌عنوان نوزاد نارس شناسایی می‌شوند و نارس بودن می‌تواند شناسایی آنها را تحت تأثیر قرار دهد.

سلامت گوش و شنوایی وزارت بهداشت ادامه داد: پس از تشخیص قطعی، درمان و مداخلات لازم، باید تا پیش از شش‌ماهگی انجام شود؛ اگرچه نوزاد به کم‌شنوایی مادرزادی مبتلا باشد، باید به وسیله «درمان‌های با سمک»، «درمان بخشی شنوایی» و «کاشت حلزون شنوایی» خدمات درمانی را ارائه داد. هدفون و هندزفری یک تهدید برای کم‌شنوایی محسوب می‌شوند؛ به نحوی که این وسیله‌ها سبب رشد کم‌شنوایی شده‌اند. ارائه بسته‌های آموزشی و ارتقای سواد سلامت جامعه به طرق مختلف می‌تواند سبب آگاهی اقشار مختلف درباره اهمیت سلامت شنوایی شود. رئیس اداره سلامت گوش و شنوایی وزارت بهداشت با بیان اینکه دولت در زمینه انجام اقدامات تشخیصی کم‌شنوایی و سمعک تمهیداتی اندیشیده است، اظهار کرد: بیمه‌ها به واسطه تمهیدات دولت، حدود ۷۰ درصد از هزینه سمعک را تحت پوشش قرار می‌دهند. همچنین کاشت حلزون شنوایی برای کودکان کمتر از هفت سال به صورت کاملا رایگان انجام می‌شود و هزینه هر حلزون شنوایی حدود هشت هزار یورو است. دولت به منظور جلوگیری از فشار به مردم، نسبت به کاشت حلزون شنوایی به صورت رایگان اقدام می‌کند، اما مردم در زمینه نگهداری از حلزون با چالش‌هایی مواجه هستند. وی ادامه داد: هزینه مربوط به سمعک نسبت به حلزون شنوایی برای مردم بیشتر است و بیمه‌ها باید هزینه‌های بیشتری را متقبل شوند. قیمت هر سمعک به‌طور متوسط حدود ۲۰ میلیون تومان است. بیمه‌ها ۷۰ درصد از هزینه پرداختی برای سمعک را پرداخت می‌کنند. بیمه‌ها هر ۱۰ سال یک بار هزینه‌های سمعک را پرداخت می‌کنند، اما وزارت بهداشت خواسته است که بیمه‌ها هزینه‌های مربوط به سمعک را هر پنج سال یک بار پرداخت کنند.